

[Holger Eriksen.]

hvorledes Udgifterne ved Kontrollen skal fordeles.

Der er altsaa Enighed fra alle Sider om, at man vil være med til, at der skal tilføres Margarinens Vitaminer, og det er naturligvis det vigtigste, men dermed hører Enigheden ogsaa op. Ærede Medlemmer, der har læst Betænkningen, vil vide, at det er en Slags betinget Enighed, der er opnaaet. Socialdemokrater og Radikale har været ikke saa lidt betænkelige ved Forbudet mod Avertering med Vitaminiseringen, men da Forslaget er fremkommet efter Forhandling mellem tre Parter, nemlig Margarinefabrikerne, Mejeriorganisationerne og Sundhedsstyrelsen, har man ikke stillet noget Ændringsforslag. Ud fra det samme Synspunkt har Venstremindretallet givet Afkald paa at stille Ændringsforslag.

Det konservative Mindretal stiller vel heller ikke Ændringsforslag, men det har brugt saadanne Vendinger til sin Betænkning, at jeg nødes til at komme nærmere ind derpaa.

Der hævdes her først, at Vitaminiseringen skal gennemføres paa en saadan Maade, at man ikke derved „svækker Smørrets konkurrencemæssige Stilling paa Markedet“. Jeg forstaaer ikke rigtig dette Udtryk. Skal det forstaaes saaledes, at hvis Smørret ikke er saa godt, som det burde være, maa Margarinens heller ikke blive saa god, som man kunde lave den? Det kan da ikke være Meningen. Det minder i hvert Fald om den Tid, da man krævede, at Margarinens skulde farves grøn, for at den kunde virke saa uappetitligt som muligt. At Kravet ganske vist aldrig er blevet gennemført, er en Sag for sig, men hvem maa være mest glad ved, at man ikke i sin Tid lagde Hindringer i Vejen for Margarineproduktionen? Efter min Opfattelse maa det være Smørproducenterne, thi uden Konkurrencen fra Margarinens Side er der næppe Grund til at antage, at vort Smør havde naaet den høje Standard, som det er naaet op til. Jo bedre Margarine, jo bedre Smør; saaledes har det altid været, og derfor behøver Smørret heller ikke nu at være bange for Konkurrencen.

Men dernæst henvises der til, at Mindretallet ved første Behandling rejste Spørgsmaalet om tvungen Iblanding af 25 pCt. Smør, fortrinsvis Græssmør, i Margarinens. Nu ved jeg ikke, hvorledes man om Vinteren vil fremskaffe Græssmør til at blande i Margarinens. Skal man oplagre Græssmørret fra om Sommeren? I saa Fald er jeg bange for, at det Smør, der blandes i Margarinens,

faar en temmelig ubehagelig Smag. Eller skal man importere Græssmørret fra New Zealand? Et eller andet i den Retning maa man gøre, hvis man skal være i Stand til at blande fortrinsvis Græssmør i Margarinens ogsaa om Vinteren. Det er da ogsaa karakteristisk, at dette Spørgsmaal, som saaledes har været rejst ved første Behandling, og som omtales i Betænkningen, slet ikke har været rejst i Udvalget — jeg tænker af gode Grunde; hidtil har Mejeriorganisationerne jo stillet sig meget tvivlende over for en saadan Iblanding, og det er derfor, man ikke har ønsket at føre Spørgsmaalet videre frem.

Det konservative Mindretal har dernæst foreslaaet, at Margarinepakningerne skal være forsynet med en paastrykt Oplysning om Indholdet af Raastoffer, af Hensyn til Forbrugerne, hedder det i Betænkningen. Naar man jævnfører dette med det foranævnte Krav om, at Smørrets konkurrencemæssige Stilling ikke maa svækkes, stiller man sig straks noget skeptisk over for denne Motivering. Mistænkeligt er det ogsaa, at Kravet rejses netop i det Øjeblik, da Margarinens bliver bedre, betydelig bedre, end den hidtil har været, og faar en større Næringsværdi. Mon Begrundelsen ikke snarere skulde ligge i et lønligt Haab om, at man derved gjorde Margarinens mindre tillokkende og saaledes nedsatte Salget af den? Jeg kan ikke indse, at det for Køberen har nogen Betydning at faa oplyst, om der er en større eller mindre Mængde Sesamolie eller Jordnøddolie i Produktet. Som Regel vil Køberen slet ikke kunne skønne over, hvad det betyder. Køberen lader sig lede af, hvorledes Margarinens smager; han smager sig frem og finder derved den Kvalitet, han har Lyst til at bruge. Men hertil kommer, at et saadant Paabud meget vanskeligt vil kunne føres ud i Livet, da Margarinens Indhold af de forskellige Raastoffer absolut ikke er konstant.

Man har ganske vist fra konservativ Side ogsaa en anden Begrundelse, nemlig, at en Angivelse af Raastofindholdet vilde fremme Forbruget af danske Fedtstoffer. Jeg ved ikke, om dette vilde være Tilfældet, men jeg ved, at man der er inde paa den Tankegang, som ogsaa kom til Udtryk ved første Behandling her i Salen, at Margarineindustrien er i høj Grad valutaforbrugende. Jeg finder derfor Anledning til at gøre opmærksom paa, at efter en af Statistisk Departement foretaget Beregning fra 1933, som har været forelagt i Udvalget, paavirker den danske Spiseolieindustri kun Handelsbalancen med 3,1 Mill. Kr. Vil man finde